

הדור בברכות התורה בראש השנה

נוהגים רבים בימים הנוראים לנגן את ברכות התורה במנגנה של קריאת התורה לאותם ימים:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מנהג יפה וחביב זה לוקה בדרך כלל בסטיה מן הטעמים הראויים לבוא לפי הפיסוק הנכון:

- כדי שלא יהיו שני אתנח (ם) בפסוק אחד, רצוי להחליף את הראשון בסלוק (סוף פסוק: ,).

- רצף שתי פשטא (ם) בלא רביע (ם) לפניהם לא יתכן, ורצוי להחליף את הראשון ברביע.

(בעיה זאת קיימת גם בברכות ההפטרה, ומוזכרת על ידי דקדקנים בני זמננו.)
- 'מכל העמים' הנו צָרוּף שמצוי במקרא כמעט תמיד מוקף וממותג באות 'ה': מכל־הַעַמִּים, וכן ראוי להדר בקריאתו.

- ואחרון, ואולי החשוב לתקון, הוא הצרוף המתמיה 'אתה־ה' , שאפשר לתקן בעזרת תביר (,).

וכן נקבל:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ובברכה השניה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: